

pe câți alți le predau sătenii, ómenii cu totul inocenți și pe carii îi trimiteu pe toate ȕillele în Bucureșci la Kehaia-beiu.

Trădări de asemenea natură se comiteu și în Bucureșci de către Ebrei, Armeni și de către nisce reu-voitori correligionari ai noștrii, carii pârau pe frații loră ca rebellii la Turci ¹⁾.

Numérulă acestoră victime se urcase póné la 900 ómenii, astú-feiú că închisórea particulară a lui Kehaia-beiu (care erea în pivnița caseloră Vornicului Ionița Drăgănescu), nu' i mai încápea. De aceea, vréndú Kehaia-beiu să o goléscă, pe cei mai însemnați d'intr'ênșii îi înainta din când în când la Pașa de Silistria care și elú, pe unii omora, pe alții 'i trimitea la Constantinopole, iér pe cei mai de rândú începu, din ȕiua St. Apostoli, 29 Iunie, a-'i esecuta spândurându-i și decapiténdu-i

1). Aceste trădări le făcéu, unii din patimii iér alții ca să arate serviciú și să câștíge favórea Turciloră pentru scopurile loră, precum se vedú unú óre-care M. Marițénu, fiulú Medeln : Gheorghie vel-căpitanú, carele vedéndú pe unú sătenú bulgarú anume Stoianú, din satulú Dobrești, ce venise la orașú cu lemne de vëndare — ilú pírá de rebellú d'a dreptulú la Kehaia-Beiu. Acesta, cercetándú și pe alții despre numitulú Stoian, nu'lú găsi întru nimicú vinovatú. Dér' în fine, de necurmatele strigări alle trădătorulú, Kehaia-Beiu porunci ca pe Stoianú să-lú decapíteze înaintea casei trădătorulú, iér caru cu boii să'lú trimiță înapoí la famillia lui veduvită.

(Nota Autorului).